

Arrest

nr. 223 262 van 26 juni 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2019.

Gelet op het arrest nr. 221 834 van 27 mei 2019 waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 14 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN WALLE, die *loco* advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 18 december 2016 België is binnengekomen, diende op 2 januari 2017 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 30 november 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 november 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 28/09/2017 van 09h57 tot 13h20 gehoord voor het CGVS in het bijzijn van twee tolken die gebarentaal machtig zijn en in de aanwezigheid van uw advocaat mr. Delplancke loco mr. Lys. U werd op 21/11/2017 opnieuw gehoord van 10h05 tot 13h00 voor het CGVS in het bijzijn van twee tolken die gebarentaal machtig zijn en in de aanwezigheid van uw advocaat mr. Gaspart loco mr. Lys.

A. Feitenrelaas

U bent een Afghaans staatsburger van Pashtou origine afkomstig uit het dorp Cheknaw nabij de stad Lalpur in de provincie Nangarhar, waar u bij uw ouders woonde. Uw vader is schooldirecteur en uw moeder dokter. U heeft een zus die ook is afgestudeerd als dokter en momenteel in de USA woont. U heeft ook een broer die in Jalalabad woont en er afgestudeerd is als dokter.

U bent doofstom. U ging naar een school voor doven in de stad Jalalabad eveneens in de provincie Nangarhar. Toen u in Jalalabad school liep verbleef u van de maandag tot de donderdag bij uw neef. U studeerde er af in 2016. U ging hierna terug wonen bij uw ouders in Cheknaw. De taliban was aanwezig in het gebied. Er waren vaak gevechten met de politie.

De taliban eiste geld en eten van de dorpelingen. Alles was er verboden en u diende een baard te laten staan. Uw vader werd er door de taliban ontvoerd. Na 3 dagen werd hij na betaling vrijgelaten. Hierna werd uw broer Azamat ontvoerd. Na 15 dagen werd hij vrijgelaten. Uw ouders vreesden dat u ook zou ontvoerd worden door de taliban. Hierop besloten ze dat u het land diende te verlaten.

In de winter van 2016 vertrok u met het vliegtuig van Kabul naar Iran. Vandaar reisde u naar Turkije waarna u via de Balkanroute naar België kwam. Na een reis van in totaal drie maanden kwam u op 18/12/2016 in België aan waar u op 02/01/2017 uw asielaanvraag indiende.

U bent in het bezit van de volgende documenten: uw taskara, 2 diploma's, het diploma van uw vader en moeder, een attest van het ministerie van Onderwijs en van het ministerie van gezondheid, een vragenlijst opgesteld door iemand die u leerde kennen in het opvangcentrum, de antwoorden van uw vader op deze vragen, 2 medische attesten, en 5 foto's.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 3; CGVS II p. 11) dat u uw land van herkomst heeft verlaten nadat uw vader en broer door de taliban werden ontvoerd en respectievelijk na 3 dagen en 15 dagen werden vrijgelaten. Uit schrik dat u ook zou ontvoerd worden regelden uw ouders uw vlucht naar Europa. Er moet echter worden opgemerkt dat u bijzonder vaag en incoherent bent over deze ontvoeringen van uw familieleden. Zo verklaart u (CGVS II p. 6) dat uw vader een maand voor u uit Afghanistan vertrok door de taliban werd ontvoerd. Gevraagd wanneer uw broer werd ontvoerd stelt u dat er tussen de ontvoering van uw vader en uw broer ongeveer een maand was en dat u ongeveer één maand na de ontvoering van uw broer uw land van herkomst verliet. Aangezien deze ontvoeringen toch ingrijpende en ernstige voorvallen waren die kort voor uw vertrek plaatsvonden, kan redelijkerwijze verwacht worden dat u hieromtrent meer coherente verklaringen kan afleggen. Voorts verklaart u niet te weten waarom uw vader door de taliban werd ontvoerd noch of uw vader door bemiddeling vrijkwam. Nochtans legt u een schriftelijke verklaring van uw vader voor waaruit zou moeten blijken dat hij door de taliban zou zijn meegenomen omdat hij de overheid hielp en tegen de taliban was, en dat hij door bemiddeling van de ouderen zou zijn vrijgekomen. Uw verklaring dat uw vader u dit niet heeft uitgelegd kan aldus niet worden weerhouden. De vaststelling dat u niet op de hoogte bent van de inhoud van de schriftelijke verklaringen van uw vader, die u nochtans zelf voorlegt ter ondersteuning van uw asielaanvraag, maakt dat uw relaas niet doorleefd overkomt en ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid ervan.

Los van de geloofwaardigheid van uw relaas dient ook te worden opgemerkt dat u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen

redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. Om de redelijkheid van een voorgesteld intern vluchtalternatief te bepalen voor personen met specifieke behoeften, inclusief personen met een handicap, is het bijzonder belangrijk om vast te stellen dat leden van hun (uitgebreide) familie of leden van hun grotere etnische gemeenschap op het gebied van de mogelijke relocatie bereid zijn en in staat zijn om duurzame ondersteuning te bieden om de noden van een dergelijk persoon te ontmoeten op een duurzame - en waar nodig permanente - manier.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Jalalabad vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 4-10; CGVS II p. 2-9) dat u een volwassen, sportieve jonge man bent die buiten uw spraak- en gehoorproblemen in goede gezondheid verkeerd. U bent tot het 12 niveau naar een school voor doven gegaan in Jalalabad waar u in 1395 (i.e. 2016) uw diploma middelbaar onderwijs behaalde. U speelde er ook cricket en van 2012 tot 2015 was u lid van een Afghaanse ploeg die in het buitenland deelnam aan toernooien waarvoor u naargelang de resultaten werd betaald. Via deze sport heeft u vele vrienden gemaakt in Jalalabad en Kabul (zie ook uw facebookpagina waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd). Toen u in Jalalabad school liep verbleef u van de maandag tot de donderdag bij uw neef. U diende voor de kost en woonst niks te betalen, u zegt dat dit onder familie niet gebeurt. Deze neef bij wie u toen verbleef is een vrachtwagenchauffeur. U kon bij hem televisie kijken en had er toegang tot internet. Sinds 2012 heeft u een facebookpagina. U heeft een broer die in Jalalabad woont en er afgestudeerd is als dokter. De neef bij wie u verbleef noch uw broer hebben in Jalalabad ooit problemen gekend. U heeft nog veel familie in Jalalabad, o.a. een neef die voor de gemeente werkt. Uw vader is schooldirecteur en uw moeder dokter. U heeft een zus die ook is afgestudeerd als dokter en momenteel in de USA woont. Via facebook heeft u nog regelmatige contacten met uw broer en zus. U omschrijft uw familie als 'gemiddeld rijk'. Uw ouders hebben een huisje met landbouwgronden die door de burens worden bewerkt en waarvan de opbrengst wordt gedeeld met uw ouders. U heeft na uw schooltijd nooit gewerkt maar kreeg geld van uw ouders als u iets nodig had. U heeft nooit werk gezocht in Afghanistan waaruit blijkt dat u er nooit hoeft te werken om in uw levensonderhoud te voorzien. Uw ouders betaalden voor uw reis naar Europa 9.000€ en gaven u 500€ zakgeld mee om onderweg te gebruiken. U heeft doofstomme vrienden in Jalalabad die er werken als kleermakers en fietsen en auto's herstellen. Met uw scholingsgraad en met uw familie- en vriendenkring kan ondanks uw handicap verwacht worden dat u zelf een duurzaam leven kan uitbouwen voor uzelf in Jalalabad, een plek die vertrouwd is voor u, gezien u er jarenlang school hebt gelopen en er een groot deel van uw bestaan hebt doorgebracht. Gelet op het geheel van deze vaststellingen stelt het CGVS vast dat u in de stad Jalalabad over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Gevraagd naar eventuele bezwaren tegen een verblijf in Jalalabad verklaart u (CGVS II p. 9-10) dat uw ouders die u steunden daar niet wonen, dat u er niet meer naar school ging, dat doofstommen er geen werk kunnen vinden, er niks kunnen huren, niet met een auto kunnen rijden, dat ze er worden uitgelachen, dat ze doofstomme personen als dommeriken beschouwen, en er niks om hen geven noch voor hen doen. Er moet worden opgemerkt dat deze eventuele precaire algemene situatie voor doofstommen in Jalalabad niet opweegt tegen de hierboven gemaakte vaststellingen omtrent uw individuele situatie. Deze vaststellingen zijn immers van die aard dat dient besloten te worden dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst kan terugvallen op een uitgebreid en financieel draagkrachtig sociaal netwerk, dat bewezen heeft dat ze u willen en kunnen helpen, en dat nog steeds als reëel kan worden beschouwd. Zelfs zonder dat uw ouders in Jalalabad zijn heeft u er de nodige contacten en beschikt u er over voldoende ondersteuning om als zelfstandige jonge man een bestaan uit te bouwen. Niks weerhoudt ook uw ouders ervan om u financieel te blijven steunen in Jalalabad.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Jalalabad te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad van 9 juni 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. Dit geldt eveneens voor Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad echter groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, Surkh Rod en Chaparhar. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt. De wijken die een buitenwijk vormen van Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Het gros van het geweld dat in Jalalabad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de Anti-Gouvernementele Elementen (AGE's) die in de stad actief zijn en er aanslagen plegen.

Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van zelfmoordaanslagen, of aanslagen met berm bommen of magnetische IED's op hun voertuigen. Daarnaast vonden er in Jalalabad ook enkele zelfmoordaanslagen en complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die

gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. De meeste incidenten vallen nog steeds onder de categorie security enforcements. Deze omvatten vooral arrestaties, het oprollen van wapenopslagplaatsen, en het onschadelijk maken van IED's. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Afghaanse veiligheidsdiensten om geweld te voorkomen.

Hoewel het geweld in de stad voornamelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond. Daarnaast vinden er ook aanslagen plaats, met of zonder aanwijsbaar doelwit, in de nabijheid van duidelijk burgerlijke infrastructuur. Niettegenstaande er sprake is van toename van het aantal burgerslachtoffers bij aanslagen in Jalalabad, blijft uit de beschikbare informatie dat het aantal burgerslachtoffers in de stad laag blijft. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is overigens niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. De stad Jalalabad blijft bovendien nog steeds een toevluchtsoord voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat uit de beschikbare informatie blijkt dat IS actief is in de provincie Nangarhar, en er de Taliban en ANSF bestrijdt. IS is openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. Het CGVS benadrukt dat aan asielzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Niettegenstaande er zich in de provinciehoofdstad Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de stad Jalalabad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u voorgelegde documenten doen niets af aan de vaststellingen aangaande uw vluchtrelaas en het intern vluchtalternatief dat op u van toepassing is. Uw taskara en 2 diploma's bevatten identiteits- en studiegegevens die niet worden betwist. Het diploma van uw vader en moeder, en de attesten van het ministerie van onderwijs en van het ministerie van gezondheid, leveren informatie over de opleiding en het werk van uw ouders maar niet over hun problemen. De antwoorden van uw vader op een vragenlijst opgesteld door iemand die u leerde kennen in het opvangcentrum, kunnen bezwaarlijk als een bron van objectieve informatie worden beschouwd. Het medisch attest dd. 16/01/2017 toont aan dat u doofstom bent en de gebarentaal heeft geleerd als ook schriftelijk kan communiceren, hetgeen evenmin wordt betwist. Het medisch attest vermeldt dat u een litteken aan uw hoofd heeft t.g.v. een ontplofing, hetgeen enkel kan gebaseerd zijn op uw beweringen aan de arts. U verklaart hieromtrent (CGVS I p. 4) dat u toen van uw brommer viel en een kwetsuur aan het hoofd opliep. Daar gelaten de geloofwaardigheid hiervan moet worden opgemerkt dat dit niet aantoonbaar is dat het intern vluchtalternatief niet op u van toepassing zou zijn. De 5 foto's tonen u als lid van het cricket team en u die een affiche van verkozenen uit Jalalabad draagt, hetgeen evenmin wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de ontvankelijkheid

Tijdens het beraad na de terechtzitting van 22 maart 2019 merkt de Raad dat de vaststelling van verzoekers aanwezigheid in België verdere vragen oproept. De partijen worden in de gelegenheid gesteld om hun standpunt te geven over de toepassing van artikel 39, § 7, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

“De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

De debatten werden heropend (RvV 27 mei 2019, nr. 221 834).

Ter terechtzitting van 14 juni 2019, op de vraag van de voorzitter wat het actueel belang van het beroep is, stelt de advocaat van verzoeker het belang te behouden gezien het kwetsbaar profiel van verzoeker. Evenwel blijkt dat er geen instructie meer is van verzoeker. De commissaris-generaal is van mening dat er geen begin van bewijs voorligt, zodat het belang bij het beroep niet langer wordt aangetoond.

De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang (artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet).

Het belang bij een beroep voor de Raad moet niet enkel bestaan bij het instellen van dat beroep maar ook gedurende de gehele procedure, tot op het ogenblik van de uitspraak. Het kan teloorgaan door omstandigheden die zich in de loop van het geding voordoen.

Verzoeker werd afgevoerd van ambtswege op 28 augustus 2018. Hij was in het bezit van een attest van immatriculatie, geldig tot 8 september 2018. Bijgevolg wordt verzoeker verondersteld België te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

Ter terechtzitting hiernaar gevraagd voor wat betreft het behoud van het belang bij het beroep, deelt verzoekers advocaat mee dat verzoeker inderdaad niet meer kan worden gecontacteerd en er geen instructie meer is. Verzoekers advocaat betoogt wel een belang te behouden gezien het kwetsbaar profiel van verzoeker.

De Raad is echter van mening dat internationale bescherming, die voortvloeit uit de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, die kan worden verleend door de Belgische autoriteiten, met de aanwezigheid van de verzoeker op het grondgebied van België verbonden is – het verzoek werd immers ingediend in België –, of op zijn minst, aan de omstandigheid dat verzoeker valt onder de rechtsmacht van de Belgische staat. Deze voorwaarde blijkt niet vervuld.

Verzoeker toont derhalve zijn actueel belang niet aan bij het beroep, zodat het beroep niet-ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP